

Dosarul nr. 1a-2142/21
Buiucani

nr. 1-21006774-02-1a-18102021

Prima instanță : Judecătoria Chișinău sediul

Judecător : Ion Moroza

DECIZIE
În numele Legii
/dispozitiv/

28 noiembrie 2023

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

în componența :

Președintele ședinței de judecată

Iurie Iordan

Judecătorii

Elena Cojocari și Marcel

Juganari

Cu participarea:

Procurorului

Radu Sâli

Avocatului

Sergiu Mustață

Avocatului părții vătămate

***** Barbacari

a judecat în ședință publică în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Valentina Ciobanu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021 în cauza penală de învinuire a lui

Soltan Marin *****, născut la *****, originar din r-nul Criuleni, satul *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, moldovean, nesupus militar, studii medii, concubinează, un copil minor la întreținere, fără dezabilitați, neangajat în câmpul muncii, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1), 251 Cod Penal

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță: 18.01.2021 – 24.09.2021;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 18.10.2021 – 28.11.2023;

Procedura de citare legal executată.

În conformitate cu art.415, 417-418, Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău –

DECIDE :

Admite recursul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătoriei

Chişinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021, privindu-l pe Soltan Marin, casează total această sentinţă şi trimite cauza la rejudecare în aceeaşi instanţă, în alt complet de judecată .

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei,

Iurie Iordan

Judecătorii

Elena

Cojocari

Marcel

Juganari

Dosarul nr. 1a-2142/21
Buiucani

nr. 1-21006774-02-1a-18102021

Prima instanță : Judecătoria Chișinău sediul

Judecător : Ion Moroza

DECIZIE
În numele Legii

28 noiembrie 2023

municipiul Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

în componența :

Președintele ședinței de judecată

Iurie Iordan

Judecătorii

Elena Cojocari și Marcel

Juganari

Cu participarea:

Procurorului

Radu Sâli

Avocatului

Sergiu Mustață

Avocatului părții vătămate

***** Barbacari

a judecat în ședință publică în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Valentina Ciobanu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021 în cauza penală de învinuire a lui

Soltan Marin *****, născut la *****, originar din r-nul Criuleni, satul *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, moldovean, nesupus militar, studii medii, concubinează, un copil minor la întreținere, fără dezabilitați, neangajat în câmpul muncii, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1), 251 Cod Penal

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță: 18.01.2021 – 24.09.2021;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 18.10.2021 – 28.11.2023;

Procedura de citare legal executată.

Asupra recursului declarat de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Valentina Ciobanu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021, Soltan Marin ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod Penal, și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1200 (una mie două sută) unități convenționale ceea ce constituie 60000 (șase zeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane pe un termen de 2(doi) ani.

Tot prin aceeași sentința Soltan Marin ***** învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, s-a achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea aplicată în privința lui Soltan Marin ***** la data de 01.12.2020 s-a încetat de drept.

Acțiunea civilă înaintată de Sîrbu ***** către Soltan Marin ***** s-a lăsat fără examinare.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a reținut că, Soltan Marin ***** dîndu-și seama de gradul și caracterul prejudiciabil al faptelor sale și admițînd în mod conștient survenirea acestora, avînd scopul înstrăinării bunului gajat, fiind proprietarul mijlocului de transport de model "Mercedes Vito V220" cu numărul de înmatriculare *****, la 12.12.2018, aflîndu-se la intersecția bd. Moscovei cu str. Studenților, mun. Chișinău, deși cunoștea că acesta este gajat la OM "Microinvest" în baza unui contract de credit, l-a înstrăinat lui *****, a.n.*****, la prețul de 1900 euro, care conform ratei oficiale al BNM din 12.12.2018, constituia suma de 37283, 51 lei, prin urmare, neinformîndu-l pe *****, că asupra lui există careva restricții de înstrăinare, după care ultimul la 28.01.2019, necunoscînd despre faptul instituirii restricției de înstrăinare asupra automobilului de model "Mercedes Vito V220", l-a înstrăinat lui *****, contra sumei de 2600 euro, care conform ratei oficiale al BNM din 28.01.2019, constituia suma de 50492 lei, care a aflat despre aceste restricții în momentul cînd a dorit să perfecteze actele de reînmatriculare a automobilului, prin urmare aflînd că tranzacția nu este permisă de lege, în rezultat cauzîndu-i părții vătămate Sîrbu ***** *****, un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 50492 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Soltan Marin ***** a comis infracțiunea de *însușire în cazurile nepermise de lege a bunurilor gajate, săvârșită de către o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată conform legii, să asigure integritatea lor*, infracțiune prevăzută de art. 251 Cod penal.

Potrivit rechizitoriului, Soltan Marin ***** dîndu-și seama de gradul și caracterul prejudiciabil al faptelor sale și admițînd în mod conștient survenirea

acestora, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, la 12.12.2018, aflându-se la intersecția bd. Moscovei cu str. Studenților, mun. Chișinău, urmărind scopul îmbogățirii ilicite, avînd un comportament dolosiv și viclean, fiind proprietarul mijlocului de transport de model "Mercedes Vito V220" cu numărul de înmatriculare *****, despre care cunoștea că este gajat la OM "Microinvest" în baza unui contract de credit, l-a înstrăinat lui *****, la prețul de 1900 euro, care conform ratei oficiale al BNM din 12.12.2018, constituia suma de 37283, 51 lei.

Astfel, se consideră că prin acțiunile sale intenționate, Soltan Marin ***** a comis infracțiunea de *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic nul, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, care a produs daune considerabile*, infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal.

În ședința de judecată, inculpatul Soltan Marin *****, care, până la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Astfel instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. *Nefiind de acord cu sentința în cauză a declarat recurs*, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Valentina Ciobanu solicitând admiterea recursului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Buiucani din 24.09.2021 privind achitarea pe art.190 alin.(1) Cod penal a inculpatului Soltan Marin *****, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Soltan Marin ***** să fie declarat vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, art.364¹ Cod de procedură penală, și în baza acestui articol a-i aplica pedeapsa sub formă de amendă în mărime 630 uc, art.251 Cod penal, art.364¹ Cod de procedură penală - amendă în mărime de 1300 uc, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de administrarea bunurilor pe 1 an. Potrivit art.81 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a-i stabilit pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 1800 uc, cu privarea de a exercita activitatea ce țin de administrarea bunurilor pe 1 an.

În susținerea recursului, acuzarea invocă că instanța de judecată a examinat probele prezentate de acuzatorul de stat, însă, eronat a dat apreciere

circumstanțelor cauzei, care în mod direct se află în raport cu vinovăția inculpatului.

Acuzatorul de stat a invocat că la adoptarea sentinței instanța nu a respectat dispoziția art.101 Cod de procedură penală care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru judecată.

Indică recurentul că instanța de judecată la soluția adoptată reține prevederile deciziilor Curții Constituționale nr.63 din 11.06.2020; nr.76 din 21.05.2019; nr.40 din 08.05.2018, "precum că instanța de judecată nu este obligată să accepte încadrarea dată de procuror. Trebuie făcută o distincție între fapta (prejudiciabilă), care poate reprezenta o multitudine de circumstanțe faptice, și infracțiunea sau contravenția prevăzută de articolele legii penale și contravenționale, care reprezintă încadrarea juridică a acestora.

În conformitate cu prevederile art.325 Cod de procedură penală - Limitele judecării cauzei penale, alin.(1) Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. (2) Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Afirmă acuzarea că în speță nu este clară totuși poziția instanței de judecată vizavi de procedura în care a fost examinată cauza penală și soluția adoptată în ședința de judecată inculpatul Soltan Marin ***** a depus o cerere în scris în care a indicat că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală. în cadrul ședinței de judecată din 19.08.2021, printr-o încheiere protocolară a fost admisă cererea inculpatului Soltan Marin *****, asistat de avocatul Sergiu Musteață, privind acceptarea examinării cauzei în baza probelor acumulate în faza urmăririi penale în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală și a dispus examinarea cauzei penale de învinuire a inculpatului Soltan Marin ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal și art.251 Cod penal, în speță instanța de judecată admitând cererea inculpatului cu privire la judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, a încălcat prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, a încălcat criteriile de admitere a acestei cereri prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală. Este de reținut că în temeiul alin.(4) din art.364¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată, până la

adoptarea încheierii se prezumă că a verificat materialele dosarului și ajunge la concluzia că probele administrate în faza de urmărire penală confirmă că fapta (faptele) imputată/e inculpatului constituie infracțiunile prevăzute de Partea Specială a Codului penal și care îi dovedesc vinovăția în săvârșirea ei, precum și că în cauză sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului, care ar permite condamnarea acestuia cu stabilirea pedepsei.

Contrar regulilor enunțate mai sus, instanța de judecată admitând cererea inculpatului Soltan Marin cu privire la judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în final ajunge la concluzia, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și emite o sentință de achitare pe un capăt de acuzare a inculpatului.

Concluzionează că instanța de judecată până la admiterea cererii inculpatului Soltan Marin nu a studiat minuțios materialele cauzei penale, nu a verificat dacă probele administrate sunt suficiente și confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate și a încălcat criteriile de admisibilitate a cererii prevăzute de art.364¹ alin.(4) Cod de procedură penală, precum și nu a dat o apreciere justă și altor probe materiale cercetate în instanță, care dovedesc vinovăția inculpatului Soltan Marin ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(l) Cod penal.

Menționează recurentul că în cadrul ședinței de judecată inculpatul Soltan Marin a comunicat "Vina o recunoaște integral. A/m "Mercedes Vito" cu n/î *****, i-a aparținut cu drept de proprietate de aproximativ din anul 2019. De la OM "Microinvest" a obținut credit în anul 2018 în sumă de 70 mii lei pentru un termen de 3 ani. La obținerea creditului a gajat automobilul care îi aparținea cu drept de proprietate. Cunoștea că dacă automobilul este gajat nu este în drept să efectueze înstrăinarea acestuia... A plasat un anunț pe site-ul 999 precum că vinde automobilul și a fost contactat de către Lupușor *****, s-au întâlnit în mun. Chișinău la intersecția bd.Moscova cu str. Studenților . Au convenit la suma prețului de 1900 euro, astfel Lupușor ***** i-a transmis suma de 1900 euro și la rândul său i-a transmis automobilul, procura și pașaportul tehnic, în procură era inclus și dreptul de înstrăinare. Nu i-a comunicat că sunt careva interdicții la înstrăinarea automobilului. Lupușor ***** l-a sunat ulterior și i-a comunicat că a vândut automobilul lui Sîrbu ***** care l-a perfectarea actelor a aflat că automobilul este gajat."

Indică acuzarea că circumstanțele comunicate mai sus sînt confirmate și prin declarațiile martorului Lupușor *****, care a mai adăugat și faptul că "...La 28.01.2019, s-a întâlnit cu Sîrbu ***** , la care Lupușor ***** i-a vândut a/m Mercedes Vito cu n/î *****, la prețul de 2600 euro... Peste câteva zile, a fost contactat de către Sîrbu *****, care i-a comunicat că automobilul care la vândut este gajat cu suma de 70 000 lei. Văzînd toate acestea, a rămas uimit de faptul dat,

deoarece Soltan Marin, i-a comunicat că totul este bine... Peste aproximativ o săptămână, Sîrbu ***** a venit în oraș și s-au deplasat în s.Hrușova, r-nul Criuleni, unde nu l-a găsit pe Soltan Marin, însă tatăl vitreg le-a comunicat că acesta este plecat peste hotare, la solicitarea lor de ai oferi numărul de telefona lui Soltan Marin, acesta a comunicat că nu îl are.”

Remarcă faptul, că limita între un acord civil și o escrocherie este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința actului juridic nul ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile. Mai mult, în speță inculpatul Soltan Marin conștientizând faptul că nu are drepturi depline asupra automobilului, deoarece acesta este grevat prin gajul instituit asupra sa, totuși îl înstrăinează lui Lupușor *****, care la rîndul său îl înstrăinează lui Sîrbu *****, în circumstanțele date prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, Soltan Marin efectuează o tranzacție de vânzare-cumpărare a automobilului, din care de la Lupușor ***** obține suma de 1900 euro. Ulterior Lupușor ***** înstrăinează automobilul lui Sîrbu ***** contra sumei de 2600 euro.

Invocă procurorul că partea vătămată Sîrbu ***** nici nu a reușit pe deplin să beneficieze de toate drepturile sale asupra automobilului, deoarece a stabilit că acesta este gajat. Astfel că situația de incertitudine, că în orice moment poate fi privat de acest bun, deoarece inculpatul Soltan Marin nu și-a onorat toate obligațiile față de instituția de microfinanțare, i-au cauzat prejudicii lui Sîrbu ***** în aceste circumstanțe organul de urmărire în temeiul art.59 și 61 Cod de procedură penală l-a recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă pe Sîrbu *****. Deoarece în rezultat acțiunilor ilicite ale lui Soltan Marin i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral lui Sîrbu ***** Pretențiile fiind formulate în cadrul unei acțiuni civile.

Consideră, că sentința de achitare pe art.190 alin.(1) Cod penal în cauza inculpatului Soltan Marin ***** este neîntemeiată, nu corespunde circumstanțelor faptei expuse și urmează a fi casată.

4. *Procedura citării legale a fost executată.*

*În ședința instanței de recurs procurorul în Procuratura de Circumscripție Radu Săli a susținut recursul declarat solicitând admiterea acestuia în temeiul motivelor de fapt și de drept invocate solicitând rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Soltan Marin ***** să fie declarat vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, art.364/1 Cod de procedură penală, și în baza acestui articol a-i aplica pedeapsa sub formă de amendă în mărime 630 uc și*

în baza art.251 Cod penal, art.364/1 Cod de procedură penală - amendă în mărime de 1300 uc, cu privarea de dreptul de a exercita activități ce țin de administrarea bunurilor pe 1 an, iar potrivit art.81 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a-i stabilit pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 1800 uc, cu privarea de a exercita activitatea ce ține de administrarea bunurilor pe 1 an.

Avocatul Sergiu Mustață în numele inculpatului Soltan Marin a menționat că nu este de acord cu apelul declarat de acuzatorul de stat, pledînd pentru respingerea acestuia în sensul formulat cu menținerea fără modificări a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021.

*Avocatul ***** Barbacari în numele părții vătămate Sîrbu ****** a pledat pentru admiterea recursului declarat de către acuzatorul de stat în sensul formulat, casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021 în partea achitării inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal cu emiterea unei noi hotărîri de condamnare.

*Partea vătămată Sîrbu ***** în ședința instanței de apel* a pledat pentru admiterea apelului declarat de către acuzatorul de stat cu casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021 ca fiind una ilegală și neîntemeiată.

Inculpatul Soltan Marin în ședința instanței de recurs fiind legal citat nu s-a prezentat, nu a adus la cunoștința instanței motivul neprezentării, nu a solicitat examinarea recursului în lipsa acestuia.

Instanța de judecată a întreprins măsurile necesare de asigurare a prezenței inculpatului la ședința de judecată a Curții de Apel și audiind opinia participanților la proces, în baza art. 321 Cod de procedură penală, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpatei deoarece, ultima se eschivează de a se prezenta în instanță.

În susținerea acestei concluzii, Colegiul consideră esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens:

Principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității, al unui proces echitabil, în general.

Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată” toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa. De aceea,

legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate.

Situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. Spre exemplu, pe cazul Mihaes v. Franța (25.05.1998), cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fata instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul Kattan v. România (21.01.2014), Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa.

În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecării și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

Colegiul Penal reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

De asemenea, se atenționează asupra faptului că de la regula prezenței inculpatului la soluționarea cauzei se admit și excepții, atunci când asigurarea acestei condiții ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă

inculpatul are o culpa în absența sa.

Raportând cele menționate la cazul supus examinării, Colegiul remarcă faptul că inculpata avea cunoștință de derularea procesului penal care îl priveau, instanța a asigurat citarea pentru prezența lui la ședința de judecată fapt confirmat prin recipisa semnată de inculpat (f.d. 208) și ca urmare acesta a avut posibilitatea să-și exercite dreptul la apărare. Mai mult ca atât, inculpatul a fost reprezentat de către un apărător în instanța de recurs.

Rezumând cele menționate Colegiul constată că pe parcursul examinării cauzei la etapa recursului a întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului în ședința de judecată. Astfel, inculpatul s-a eschivat de a se prezenta în ședința Curții de Apel, fiind imposibil de stabilit locul aflării acestuia, în această situație, neprezentarea îi este imputabilă inculpatului, astfel încât nu se atestă încălcarea principiului contradictorialității și dreptului la un proces echitabil.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul Penal a dispus judecarea recursului în lipsa inculpatului, luând în considerație că fiind întreprinse toate măsurile legale de a asigura prezența inculpatului la judecarea recursului, având în vedere în acest sens jurisprudența Curții Supreme de Justiție și jurisprudența Curții Europene pe cauze concrete cu privire la respectarea dreptului părților la un proces echitabil, locul aflării lui Soltan Marin a fost imposibil de stabilit.

În contextul celor enunțate, prin prisma art. 321 Cod de procedură penală, instanța conchide că Soltan Marin a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, prin neprezentarea în ședința instanței de recurs.

5. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele recursului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia, de a admite recursul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021, de a casa total această sentință și trimite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 1) Cod procedură penală, (1) *Pot fi atacate cu recurs: 1⁴) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art. 444 Codul de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Conform art. 448 Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

(2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) *respinge recursul*, menținând hotărârea atacată, dacă: a) *recursul este nefondat*; b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil; 2) *admite recursul, casînd hotărîrea, parțial sau integral*, și ia una din următoarele soluții: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) *dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs*.

(2) Adoptarea deciziei și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 și 418, care se aplică în mod corespunzător. (3) Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. În cazul în care după rejudecarea cauzei eroarea judiciară nu a fost corectată de instanța de fond, instanța de recurs înlătură omisiunile la judecarea recursului.

Potrivit art. 425 Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționînd cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Art. 1 CPP, stipulează că, „procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, avînd drept scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată”.

Dispozițiile art. 1 alin. (3) Cod de procedură penală, prevăd că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită

sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod”.

Conform art. 6 par. 1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, a ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

6. *Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, ea trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.*

7. În prim plan, Colegiul ține să menționeze faptul că cauza penală în privința inculpatului Soltan Marin, a fost examinată de către instanța de fond potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Având în vedere că potrivit Legii nr. 83 din 14.04.2023, privind modificarea unor acte normative, art. 364¹ CPP a survenit modificări, astfel încât potrivit alin. (10) „Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacat cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale.”; alin.(11) „Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.”

Iar potrivit art. IV alin. (2) al Legii nr. 83 din 14.04.2023, privind modificarea unor acte normative, „Cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de inițiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătorești se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege.”

Iar potrivit art. V alin. (1) și (2) al Legii nr. 245 din 31.07.2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional) publicată în Monitorul Oficial al R. Moldova, 325-327/579 la 22.08.2023, alin. (1) stipulează că „*Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.*”, iar alin.(2) prevede că „*La data intrării în vigoare a prezentei legi, recursurile declarate în cauzele penale și contravenționale pentru care au fost stabilite data ședinței de judecată se examinează conform procedurii de până la intrarea în vigoare a prezentei legi.*”

Analizând textul art. 364¹ alin.(10) și (11) (*în redacția legii noi*) coroborat cu art. IV alin. (2) al Legii nr. 83 din 14.04.2023, rezultă că, cauza penală respectivă se va examina în continuare în ordine de recurs.

8. Cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului just încadrându-se în dispoziția art. 251 din Codul penal, conform indicilor calificativi – *însușire în cazurile nepermise de lege a bunurilor gajate, săvârșită de către o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată conform legii, să asigure integritatea lor.*

În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului, în comiterea faptei incriminate de art. 251 Cod Penal precum și lipsa unor încălcări procesuale la etapa urmăririi penale .

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

Examinînd argumentele participanților la proces și cercetînd suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal conchide că, instanța de fond nu a stabilit corect starea de fapt, concluzionînd

pripit că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 190 alin., (1) Cod Penal în acțiunile inculpatului Soltan Marin.

9. Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul penal constată că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul Soltan Marin până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, cunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale, nu are careva obiecții asupra lor, nu solicită prezentarea altor probe, solicitând examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală.

În acest context prezintă relevanță interpretarea reținută la aplicarea prevederilor art.364¹ Cod procedură penală, în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod procedură penală, instanța de recurs este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin.(1) și (4) Cod procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță”.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.

Totodată, Colegiul penal reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 251 Cod Penal, dar nu este de acord cu achitarea acestuia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (1) Cod Penal.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de recurs consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate în baza art. 251 Cod Penal.

10. Colegiul penal conchide că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod Penal. Astfel, Colegiul reține, că vinovăția inculpatului Soltan Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 din Codul penal, conform indicilor calificativi – *însușire în cazurile nepermise de lege a bunurilor gajate, săvârșită de către o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată conform legii, să asigure integritatea lor* este dovedită și prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond, verificate prin citire în instanța de recurs și anume:

- ***Inculpatul Soltan Marin ********, ***în ședința de judecată prin expunerea factologică***, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, și-a recunoscut integral vinovăția. A declarat, că la evidența medicul narcolog sau psihiatru nu se află. Anterior nu a fost condamnat. Vina o recunoaște integral. Automobilul de

model Mercedes Vito cu nr./î ***** i-a aparținut cu drept de proprietate aproximativ din anul 2019. De la OM "Microinvest" a obținut credit în anul 2018 în sumă de 70 mii lei pe un termen de 3 ani. La obținerea creditului a gajat automobilul care îi aparținea cu drept de proprietate. Cunoștea că dacă automobilul este gajat nu este în drept să efectueze înstrăinarea acestuia. Cu Lupușor ***** a făcut cunoștință în anul 2018. A plasat un anunț pe site-ul 999 precum că vinde automobilul și a fost contactat de către Lupușor ***** , s-au întâlnit în mun. Chișinău la intersecția bd.Moscovei cu str. Studenților. Au convenit la suma prețului de 1900 euro, astfel Lupușor ***** i-a transmis suma de 1900 euro și la rândul său i-a transmis automobilul, procura și pașaportul tehnic, în procură era inclusiv menționat dreptul de înstrăinare. Nu i-a comunicat că sunt careva interdicții la înstrăinarea automobilului. Lupușor ***** l-a telefonat ulterior și i-a comunicat că a vândut automobilul lui Sîrbu ***** care l-a perfectarea actelor a aflat că automobilul este gajat. Nu cunoaște la momentul actual unde se află automobilul. Vina o recunoaște integral și de cele comise se căiește. Acțiunea civilă nu o recunoaște din motiv că automobilul a fost predat lui Lupușor ***** , consideră că lui urmează de a restitui suma de 1900 euro, iar cu Sîrbu ***** urmează a se clarifica Lupușor ***** . O pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea de care este acuzat consideră că ar fi aplicarea unei pedepse sub formă de amendă. Nu i-a comunicat lui Lupușor ***** precum că automobilul este gajat din motiv că avea nevoie de bani, iar dacă îi comunica nu avea să cumpere automobilul. Când l-a contactat Lupușor ***** nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, iar când a revenit, acesta nu l-a mai contactat. Activează în domeniul construcției și are un venit lunar aproximativ de 10 mii lei. Nu a negociat nimic cu Sîrbu ***** . A luat ca credit suma de 70 mii lei pentru a procura acest automobil. Suma pe care o datorează OM "Microinvest" este de aproximativ 40 mii lei. Nu a degrevat acest automobil de la OM "Microinvest" ca să poată fi înstrăinat. OM "Microinvest" a transmis actele la executor pentru încasarea sumei datorate. În anul 2020 a efectuat ultima achitare pentru stingerea datoriei conform titlului executoriu. Este angajat în câmpul muncii și va avea posibilitatea de a executa. pedeapsa sub formă de amendă. Nu a înstrăinat lui Sîrbu ***** automobilul, astfel nu dorește ca să îi achite acestuia suma de 1900 de euro, automobilul l-a înstrăinat lui Lupușor ***** . La momentul actual automobilul este gajat. Nu a solicitat degrevarea automobilului pentru a putea fi liber în circuit.

- ***În cadrul ședinței în instanța de apel partea vătămată Sîrbu ***** a declarat*** colegiului că pe Soltan Marin pînă la cazul dat nu l-a cunoscut. Pe marginea cauzei a fost audiat în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond susține cele declarate în cadrul urmăririi penale. *La întrebările procurorului a declarat* că a fost audiat și la urmărire penală și în cadrul instanței de judecată, El a cumpărat prin procură o mașină după care s-a aflat că a fost gajată de bancă, când a

luat legătura cu Soltan Marin, a zis cum să clarifice situația, Soltan i-a zis să nu îl acționeze în judecată, așa l-a purtat jumătate de an, a fost vorba 2500 euro, Procura a fost pe Anatolii Lupușor. Banii i-a transmis lui Anatolii Lupușor. Partea vătămată nu s-a gândit că poate fi o problemă, nu a avut așa situații. Pînă la asemenea situații a mai procurat mașini, nu a avut așa situației, el pe Anatol l-a întrebat dacă documente sunt în regulă, Anatol era posesor, proprietar al mașinii era Soltan Marin a citit pe acte. El a vrut normal să îi achite banii să rezolve normal, nu a avut intenția să se certe, el i-a propus să rezolve situația. A doua oară cînd s-a întâlnit a zis că o să achite a doua parte de gaj, inculpatul i-a împrumutat bani de la el ca să achite a doua parte a gajului, nu ține minte exact suma. Din start răspundea la telefon ulterior nu a mai răspuns la telefon. Această situație a durat în jur la 1 an. Nici un leu nu i-a fost restituit, Nici nu l-a telefonat, nici după ce s-a adresat la politie nu a luat legătura cu el, la moment mașina este la partea vătămată, este gajată nu o poate folosi. Pretențiile lui sunt să îi întoarcă banii. Solicită de la Soltan Marin să îi întoarcă banii, suma indicată în cauza penală. *La întrebările avocatului a declarat că* după pronunțarea sentinței judecătorești Buiucani el împreună cu Soltan s-a adresat la executorul judecătoresc Nicolae Pașa, Soltan i-a spus că nu mai are datorii și că poate pune la evidență automobilul, suma de 6600 lei nu i-a restituit-o. El cu Lupușor s-au înțeles asupra procurării automobilului, Soltan Marin nu era prezent. Lupușor nu i-a comunicat că a procurat automobilul prin procură.

Procurorul la baza învinuirii în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1), 251 din Codul penal de către Soltan Marin ***** a pus următoarele probe materiale:

- - *proces verbal de audiere a părții vătămate Sîrbu ******, care a comunicat că, la finele lunii ianuarie, a accesat site-ul www.999.md, unde într-un anunț a găsit un automobil de model "Mercedes Vito", care se vindea la prețul de 2800 euro. A telefonat pe numărul indicat în anunț, unde vânzătorul prezentându-se ca Lupușor *****. S-au înțeles să se întâlnească la 28.01.2019 în regiunea gării Auto Sud, la benzinăria Vento. S-au întâlnit în ziua stabilită după ora mesei, și după ce au examinat automobilul s-au înțeles că va procura automobilul la prețul de 2600 euro. Tot atunci au mers la un Birou Notarial amplasat pe str. Academiei, 12, mun. Chișinău, unde cu Lupușor ***** au întocmit actele. I-a fost straniu cînd a aflat că ***** nu este proprietarul automobilului, însă acesta l-a asigurat că totul este în regulă, fără să motiveze cine e stăpînul automobilului. După ce i-a achitat suma de 2600 euro, a luat automobilul și a plecat acasă. Peste aproximativ o săptămână, s-a adresat la ***** , solicitînd să fie înmatriculat pe numele său automobilul, aflînd de la angajați, că automobilul este gajat de către „Credit” SRL la 15.06.2018. L-a telefonat pe ***** să îl întrebe despre situație și despre faptul că automobilul este gajat. I-a solicitat banii înapoi, însă ***** i-a spus că banii i-a

cheltuit, iar automobilul l-a vândut și să facă ce vrea cu automobilul dat, îl telefona zilnic pentru a rezolva situația, la care Lupușor ***** a propus de a se deplasa în localitatea de unde ***** a luat automobilul. S-au deplasat într-o localitate necunoscută, la părinții lui Soltan Marin, însă au comunicat cu o rudă, care i-au asigurat că o să-i comunice lui Soltan Marin, că este căutat de Sîrbu *****. ***** a refuzat de ai restitui banii lui Sîrbu ***** , iar peste o perioadă la telefonat pe Soltan Marin, spunând că va achita creditul și să nu îl anunțe la poliție. La sfârșitul lunii martie, anul 2019, Soltan Marin l-a anunțat că a achitat suma de 10 000 lei din 65 840 lei. La telefonat următoarea lună pe Soltan Marin, care nu achitase creditul, iar apoi a dispărut, telefonul fiind deconectat. Prejudiciul pentru el este considerabil, nu poate vinde automobilul, și nici banii nu-i poate obține (f.d. 28);

- *proces verbal de audiere a martorului Lupușor ******, care a comunicat că, în timp ce naviga pe site-ul www.999.md, în luna noiembrie al anului 2018, în căutarea unui automobil, a observat un anunț în care este indicat că se vinde automobilul de model „Mercedes Vito V 220” la prețul de 2800 euro, fiind afișat un număr de contact, numărul exact nu îl ține minte. Ulterior a luat legătură cu persoana care s-a prezentat ca fiind Marin. La întrebare despre starea tehnică a automobilului, iar acesta l-a asigurat că totul este în regulă, l-a întrebat unde se află, iar acesta i-a comunicat că se află în satul Hrușova din r-nul Criuleni. A făcut legătură cu Marin de mai multe ori, însă acesta comunica faptul că la moment nu se află în mun. Chișinău, într-un final s-au întâlnit pentru a vedea automobilul. Astfel, la începutul lunii decembrie al anului 2018, s-a întâlnit cu Soltan Marin la Hrușova, r-nul Criuleni, unde a văzut automobilul și i-a plăcut, și au convenit la prețul de 2000 euro, au fixat pentru a se întâlni a doua zi pentru a perfecta procura de vânzare, unde urma să-i achite suma de 2000 euro pentru automobil. La 12.12.2018, aproximativ la ora 12:00, s-au întâlnit pe bd. Ștefan cel Mare, unde sau uitat încă odată la automobil, și au decis să meargă la un auto-service pentru a testa automobilul, în sectorul Rîșcani al mun. Chișinău. S-au deplasat la auto-service și au testat automobilul, după care Soltan Marin a cedat încă 100 euro, prețul final fiind de 1900 euro. Dorind să întocmească procura, a solicitat pașaportul tehnic a automobilului, la care Soltan Marin, a comunicat că acesta se află la o doamnă, și trebuie să-i ofere suma de 250 euro în schimbul la pașaportul tehnic al automobilului, și i-a cerut permisiune de a se deplasa la doamna respectivă pe str.Studenților, intersecție cu bd. Moscovei, mun. Chișinău, la un gimnaziu. Ajungând acolo, a ieșit o doamnă care nu s-a prezentat, Lupușor ***** i-a oferit ei suma de 250 euro, iar ea le-a oferit pașaportul tehnic a automobilului. Ulterior, s-au deplasat la un notar pe str. Calea Orheiului 65, mun. Chișinău, la notarul Golubciuc-*****, unde au întocmit procura de vânzare a automobilului, tot acolo i-a oferit lui Soltan Marin restul sumei, adică 1650 euro. În momentul transmiterii banilor cât și anterior l-a întrebat de nenumărate ori pe

Soltan Marin, dacă automobilul este gajat sau nu, s-au dacă are alte probleme cu actele, la care Soltan Marin l-a asigurat că totul este în regulă. Nu a înregistrat automobilul pe el, fiindcă nu dispunea de resurse financiare necesare. Ulterior, peste aproximativ 3 luni a decis să vândă automobilul, datorită faptului că întreținerea acestuia este scumpă. A plasat anunțul de vânzare a automobilului pe site-ul www.999.md, unde la scurt timp a fost contactat de către Sîrbu *****, care l-a întrebat de starea tehnică a automobilului, și a decis de a se întâlni pentru a vedea automobilul și de al vinde în caz că este de acord. La 28.01.2019, s-a întâlnit cu Sîrbu *****, la care Lupușor ***** i-a vândut automobilul de model „Mercedes Vito V 220” cu n/î *****, la prețul de 2600 euro, ulterior s-a deplasat la un notar amplasat pe str. Academiei 12, mun. Chișinău, unde a perfectat procura de vânzare a automobilul, banii fiind transmiși la notarul unde au întocmit procura. Peste câteva zile, a fost contactat de către Sîrbu *****, care i-a comunicat că automobilul care l-a vândut este gajat cu suma de 70 000 lei. Văzând toate acestea, a rămas uimit de faptul dat, deoarece Soltan Marin, i-a comunicat că totul este bine. Totodată, i-a comunicat lui *****, că atunci când va veni în oraș, să se deplaseze împreună la Soltan Marin în localitatea Hrușova. Peste aproximativ o săptămână, Sîrbu ***** a venit în oraș și s-au deplasat în satul Hrușova, r-nul Criuleni, unde nu l-a găsit pe Soltan Marin, însă tatăl său vitreg le-a comunicat că acesta este plecat peste hotare, la solicitare lor de ai oferi numărul de telefon a lui Soltan Marin, acesta a comunicat că nu îl are, Lupușor ***** l-a rugat și i-a lăsat numărul de telefon, și i-a spus să transmită lui Soltan Marin să facă urgent legătură cu el, dacă va suna. La fel, a cerut numărul lui de contact, însă acesta nu a dorit să îl ofere. Peste câteva zile a fost apelat de Soltan Marin pe rețeaua de socializare viber. La întrebările puse pe faptul de ce a vândut automobilul cu probleme, că deja era ruginit, i-a comunicat că deja l-a vândut altei persoane, persoana l-a telefonat și i-a spus că automobilul este gajat cu suma de 70 000 lei, și i-a comunicat să facă legătură persoanei care i-a vândut automobilul și să achite interdicția, oferindu-i numărul de contact a lui Sîrbu *****. Soltan Marin i-a comunicat că în cel mai scurt timp va soluționa problema. La fel, peste o perioadă de timp, Lupușor ***** i-a comunicat că Sîrbu *****, va depune plângere la poliție în caz dacă nu restituie gajul, Soltan Marin a comunicat că va înainta acțiune în judecată. A încercat să-l caute pe Soltan Marin la rugămintea lui Sîrbu *****, însă nu a putut, deoarece numărul de contact este deconectat (f.d. 32);

- **proces verbal de audiere a martorului Golubciuc-*******, care a comunicat că, activează în calitate de notar, sediu pe str. Calea Ieșilor 65, ap. 9. Referitor la cazul dat, poate comunica că, la data 12.12.2018 la sediul acesteia s-a adresat Soltan Marin împreună cu Lupușor *****, pentru a întocmi o procură de vânzare a mijlocului de transport. Fiind prezente buletinul de identitate a lui Soltan Marin și Lupușor *****, la fel și pașaportul tehnic al automobilului de model „Mercedes

Vito V 220”, cu n/î *****. A menționat faptul că li s-a explicat persoanelor, că procura este un act juridic unilateral ce oferă posibilitatea de a aplica în viitor pentru împuternicirile acordate, respectiv reînmatricularea automobilului poate fi realizată doar în cazul în care nu există vreo interdicție, cum ar fi sechestrul sau mijloacele de transport ar fi gajate, la înmatricularea acestuia, mijlocul de transport poate fi reînmatriculat în bază de procură de vânzare, întocmindu-se un contract de vânzare-cumpărare în baza procurii eliberate de proprietarul mijlocului de transport. Totodată, atunci când ar exista un sechestr sau un gaj pe o mașină, aceste circumstanțe nu prezintă impedimente la întocmirea și autentificarea procurii, pentru că procura se întocmește pentru reprezentarea intereselor celor care a eliberat, dar în cazul în care prin procură se oferă dreptul la vânzare a proprietarului, mijlocul de transport, el trebuie să garanteze că bunul nu are vicii asupra sa. De regulă, la propunerea cetățenilor de a întocmi un contract de vânzare-cumpărare pentru a garanta înregistrarea ulterioară a mijlocului de transport. A redactat proiectul procurii de vânzare a transportului de model „Mercedes Vito V 220”, cu n/î *****. Soltan Marin a citit proiectul procurii și după ce a cunoscut conținutul a semnat pe 2 exemplare a procurii înregistrate în registrul a actelor notarului la 4481 din 12.12.2018, pe termen de 3 luni cu dreptul de substituție și de contrapartid (f.d. 35-36).

11. Astfel, Colegiul penal, cercetînd materialele cauzei penale, verificînd prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetate în prima instanță și verificate în instanța de recurs, constată că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare și anume Soltan Marin, dîndu-și seama de gradul și caracterul prejudiciabil al faptelor sale și admițînd în mod conștient survenirea acestora, avînd scopul înstrăinării bunului gajat, fiind proprietarul mijlocului de transport de model ”Mercedes Vito V220” cu numărul de înmatriculare *****, la 12.12.2018, aflîndu-se la intersecția bd. Moscovei cu str. Studenților, mun. Chișinău, deși cunoștea că acesta este gajat la OM ”Microinvest” în baza unui contract de credit, l-a înstrăinat lui *****, a.n.*****, la prețul de 1900 euro, care conform ratei oficiale al BNM din 12.12.2018, constituia suma de 37283, 51 lei, prin urmare, neinformîndu-l pe *****, că asupra lui există careva restricții de înstrăinare, după care ultimul la 28.01.2019, necunoscînd despre faptul instituirii restricției de înstrăinare asupra automobilului de model ”Mercedes Vito V220”, l-a înstrăinat lui *****, contra sumei de 2600 euro, care conform ratei oficiale al BNM din 28.01.2019, constituia suma de 50492 lei, care a aflat despre aceste restricții în momentul cînd a dorit să perfecteze actele de reînmatriculare a automobilului, prin urmare aflînd că tranzacția nu este permisă de lege, în rezultat cauzîndu-i părții vătămate Sîrbu ***** *****, un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 50492 lei prin urmare

învinuirea adusă inculpatului Soltan Marin, este întemeiată, acțiunile just calificate în temeiul art. 251 Cod penal, după indicii calificativi – „*înstrăinare în cazurile nepermise de lege a bunurilor gajate, săvârșită de către o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri sau care era obligată conform legii, să asigure integritatea lor*”.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

12. În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului Soltan Marin în baza prevederilor art. 251 Cod Penal.

Potrivit prevederilor art.93 Cod penal, ”Probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei”.

Așadar, conform prevederilor art. 99 Cod de procedură penală, „alin. (1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. Alin. (2) probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță”.

Potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală: „Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

Din economia rigorilor art. 101 alin. (1), (2), (3) și (4) Cod de procedură

penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. (3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. (4) Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Colegiul, conchide că, cumulul de probe cercetate dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de 251 Cod Penal, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală și în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

În lumina considerațiilor relatate supra, Colegiul penal notează că s-a constatat cu certitudine faptul că inculpatul, Soltan Marin, a atentat la valorile sociale ocrotite de legea penală, situație de fapt pe care acesta nu a contestat-o indicând modalitatea concretă și circumstanțele săvârșirii faptei, în baza mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale, judicios a fost reconstituită ideologic situația de fapt, stabilindu-se în concret că inculpatul a acționat în mod conjugat sub aspect rezolutoriu prin intenție directă, manifestând superficialitate în raport cu fapta comisă.

13. Potrivit textului recursului înaintat de acuzatorul de stat, se invocă că instanța de judecată nu a dat o apreciere justă și altor probe materiale cercetate în instanță, care dovedesc vinovăția inculpatului Soltan Marin ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, motiv pentru care consideră neîntemeiată soluția instanței de judecată privind achitarea inculpatului Soltan Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal.

Analizând temeiul nominalizat în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta își găsește confirmarea la judecarea recursului declarat de acuzatorul de stat, existând motive temeinice de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea achitării inculpatului Soltan Marin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Colegiul penal apreciază critic motivele invocate în sentința de achitare și anume că probele prezentate de către organul de urmărire penală permite să conchidă că acțiunile lui Soltan Marin ***** nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal, deoarece nu a fost demonstrată prejudicierea obiectului material al infracțiunii și latura obiectivă a infracțiunii

incriminate, ce echivalează cu lipsa constatării faptei infracționale, or Colegiul reține că în cadrul examinării cauzei în ședința de judecată, inculpatul Soltan Marin *****, până la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Astfel potrivit rechizitoriului Soltan Marin se învinuiește de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (1) și art. 251 Cod Penal, or Soltan Marin, a atentat la valorile sociale ocrotite de legea penală, situație de fapt pe care acesta nu a contestat-o indicând modalitatea concretă și circumstanțele săvârșirii faptei, în baza mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale, judicios a fost reconstruită ideologic situația de fapt, stabilindu-se în concret că inculpatul a acționat în mod conjugat sub aspect rezolutoriu prin intenție directă, manifestând superficialitate în raport cu fapta comisă.

În lumina considerațiilor relatate, instanța de apel reține că în ședința de judecată inculpatul Soltan Marin ***** a depus o cerere în scris în care a indicat că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală care în cadrul ședinței de judecată din 19.08.2021, printr-o încheiere protocolară a fost admisă cererea inculpatului Soltan Marin *****, asistat de avocatul Sergiu Musteață, privind acceptarea examinării cauzei în baza probelor acumulate în faza urmăririi penale în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală și a dispus examinarea cauzei penale de învinuire a inculpatului Soltan Marin ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal și art.251 Cod penal.

Este de reținut că în temeiul alin.(4) din art.364¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată, până la adoptarea încheierii se prezumă că a verificat materialele dosarului și ajunge la concluzia că probele administrate în faza de urmărire penală confirmă că fapta (faptele) imputată/e inculpatului constituie infracțiunile prevăzute de Partea Specială a Codului penal și care îi dovedesc vinovăția în săvârșirea ei, precum și că în cauză sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului, care ar permite condamnarea acestuia cu stabilirea pedepsei.

Mai mult Colegiul reține că în cadrul ședinței de judecată inculpatul Soltan Marin a comunicat *"Vina o recunoaște integral. A/m "Mercedes Vito" cu n/î *****, i-a aparținut cu drept de proprietate de aproximativ din anul 2019. De la OM "Microinvest" a obținut credit în anul 2018 în sumă de 70 mii lei pentru un termen de 3 ani. La obținerea creditului a gătat automobilul care îi aparținea cu drept de proprietate. Cunoștea că dacă automobilul este gătat nu este în drept să efectueze înstrăinarea acestuia. A plasat un anunț pe site-ul 999 precum că vinde*

*automobilul și a fost contactat de către Lupușor *****, s-au întâlnit în mun. Chișinău la intersecția bd. Moscova cu str. Studenților . Au convenit la suma prețului de 1900 euro, astfel Lupușor ***** i-a transmis suma de 1900 euro și la rândul său i-a transmis automobilul, procura și pașaportul tehnic, în procură era inclus și dreptul de înstrăinare. Nu i-a comunicat că sunt careva interdicții la înstrăinarea automobilului. Lupușor ***** l-a sunat ulterior și i-a comunicat că a vândut automobilul lui Sîrbu ***** care l-a perfectarea actelor a aflat că automobilul este gajat.”*

Circumstanțele comunicate mai sus sînt confirmate și prin declarațiile martorului Lupușor *****, care a indicat faptul că ”...La 28.01.2019, s-a întâlnit cu Sîrbu ***** , la care Lupușor ***** i-a vândut a/m Mercedes Vito cu n/î *****, la prețul de 2600 euro... Peste cîteva zile, a fost contactat de către Sîrbu ***** , care i-a comunicat că automobilul care la vândut este gajat cu suma de 70 000 lei. Văzând toate acestea, a rămas uimit de faptul dat, deoarece Soltan Marin, i-a comunicat că totul este bine... Peste aproximativ o săptămână, Sîrbu ***** a venit în oraș și s-au deplasat în s.Hrușova, r-nul Criuleni, unde nu l-a găsit pe Soltan Marin, însă tatăl vitreg le-a comunicat că acesta este plecat peste hotare, la solicitarea lor de ai oferi numărul de telefona lui Soltan Marin, acesta a comunicat că nu îl are.”

Astfel Colegiul reține că inculpatul Soltan Marin conștientizând faptul că nu are drepturi depline asupra automobilului, deoarece acesta este grevat prin gajul instituit asupra sa, totuși îl înstrăinează lui Lupușor *****, care la rândul său îl înstrăinează lui Sîrbu *****. În circumstanțele date prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, Soltan Marin efectuează o tranzacții de vînzare-cumpărare a automobilului, din care de la Lupușor ***** obține suma de 1900 euro. Ulterior Lupușor ***** înstrăinează automobilul lui Sîrbu ***** contra sumei de 2600 euro.

Prin urmare partea vătămată Sîrbu ***** nici nu a reușit pe deplin să beneficieze de toate drepturile sale asupra automobilului, deoarece a stabilit că acesta este gajat. Astfel că situația de incertitudine, că în orice moment poate fi privat de acest bun, deoarece inculpatul Soltan Marin nu și-a onorat toate obligațiile față de instituția de microfinanțare, i-au cauzat prejudicii lui Sîrbu ***** , în aceste circumstanțe organul de urmărire în temeiul art.59 și 61 Cod de procedură penală l-a recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă pe Sîrbu *****. Deoarece în rezultat acțiunilor ilicite ale lui Soltan Marin i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral lui Sîrbu *****.

14. Astfel, ținând cont de circumstanțele enunțate, *Colegiul penal* consideră că, instanța de fond neîntemeiat a reținut că în acțiunile inculpatului Soltan Marin nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, or această constatare nu are un suport

probatoriu și contravine probelor administrate, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, mai mult fiind recunoscută chiar și de inculpat.

În aserțiunea circumstanțelor descrise, Colegiul Penal reține neîntemeiată soluția instanței de judecată privind achitarea inculpatului, pe motiv că fapta comisă de inculpat nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, or, afirmațiile date sunt declarative, de vreme ce, probele studiate în cadrul cercetării judecătorești confirmă integral că anume inculpatul a comis infracțiunea de escrocherie situație de fapt pe care acesta nu a contestat-o indicând modalitatea concretă și circumstanțele săvârșirii faptei, în baza mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale, judicios a fost reconstruită ideologic situația de fapt.

Astfel, discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința stabilirii vinovăției inculpatului Soltan Marin în comiterea faptei de escrocherie.

În atare situație, reieșind din cele relevate Colegiul penal statuează asupra faptului că în cauza supusă judecării, la etapa examinării cauzei în prima instanță, instanța a comis erori de fapt și de drept, care impune casarea sentinței adoptate în partea achitării inculpatului de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate înlătură orice dubiu rezonabil și dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective.

Subsidiar din totalitatea probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, instanța de judecată nu le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, nefiind stabilite toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia eronată cu privire la nevinovăția inculpatului în comiterea faptei și lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii de escrocherie.

Prin urmare, luând în considerare legislația procesual penală, precum și jurisprudența CtEDO, în materie penală, care expres prevede că, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil, Colegiul penal reține că, sentința pronunțată de către instanța de fond este una nemotivată și neclar expusă, motiv care duce la casarea acesteia.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (Suominen v.

Finlandei § 37(2003), Kuznetsov și alții v. Rusiei § 85. (2007)).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia. (Hirvisaari v. Finlanda, § 30 (2001))

15. Colegiul penal statuează că, cercetând materialele cauzei penale, a constatat că, *instanța de fond la emiterea sentinței nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii materiale și procesual-penale în partea motivării hotărârii, care face parte din setul de garanții subsecvente procesului echitabil.*

Încălcările punctate în prezenta decizie determină incontestabil Colegiul penal să concluzioneze asupra necesității de a casa total hotărârea instanței de fond, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să țină cont de împrejurările expuse, să judece cauza în strictă conformitate cu legea și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

16. Generalizând cele expuse, Colegiul Penal consideră oportun de a admite recursul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021, casează total această sentință și trimite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 449 alin. (1), Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău –

D E C I D E :

Admite recursul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 septembrie 2021, privindu-l pe Soltan Marin, casează total această sentință și trimite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată .

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Iurie Iordan

Judecătorii
Cojocari

Elena

Juganari

Marcel